

Niet zo heel lang geleden, in een land hier niet zo ver vandaan,
leefde een jongen in een klein huisje aan de rand van een bos.
Het huisje had een keukenhoek met een oven, een gezellige
leeshoek vol boeken, en een slaaphoek met een knus bed.
Maar toch was de jongen niet tevreden.

Ik ben mijn huis beu,' mompelde hij. 'Het is veel te klein.
Als ik drie stappen zet, sta ik met mijn neus tegen een muur.
En als ik uit bed spring, stoot ik mijn hoofd tegen het scheve plafond.
En er is nergens een opberghoekje.'

'Dit kan niet langer zo,' zei de jongen.
'Vandaag ga ik op zoek naar een nieuw huis.'

Het eerste huis dat de jongen bezocht was een oude bierton.
Het was gezellig en het stond op een mooie plek, maar toen
de jongen dichterbij kwam, rook hij een sterke geur.
‘Bah!’ riep hij uit. ‘Het ruikt hier nog steeds naar bier.
Nee, hierin wil ik niet wonen.’

Het tweede huis lag in het midden van een enorme struik.
‘Nu ziet het er natuurlijk heel mooi uit,’ knikte de jongen.
‘Maar wat gebeurt er in de herfst, als de struiken hun
bladeren verliezen? Ik kan toch niet in de open lucht slapen?
Een stevig dak lijkt me toch fijner.’

A whimsical illustration of a landscape. In the upper left, a large, textured orange-red hot air balloon floats in a pale, hazy sky. A small wooden house with a dark door and windows is suspended from the balloon by thin ropes. A long, narrow wooden ladder extends from the house down to a grassy hill. The landscape is a mix of green grass and yellow wildflowers in the foreground, and a dense forest of green and yellow trees on the right. A small figure of a person wearing a hat and a backpack stands in the field, looking up at the floating house. The overall mood is dreamlike and adventurous.

Het derde huis hing aan een luchtballon.
Handig, je kon ermee op reis gaan.
‘Maar wat als er een hevige wind staat?’
vroeg de jongen zich af. ‘Dan waait je huis
misschien naar een plek waar je niet wil zijn.’

Het vierde huis bevond zich in een uitgeholde boom.
'Het is vast heel gezellig om IN een boom te wonen,'
vond de jongen. 'Op een hete zomerdag kan je dan
een dutje doen in de schaduw onder je eigen boom.'

Maar toen hoorde de jongen een specht met zijn snavel
tegen de boomstam tikken. *Tiktiktik ... tiktiktik!*
Dat was weer veel te veel lawaai.

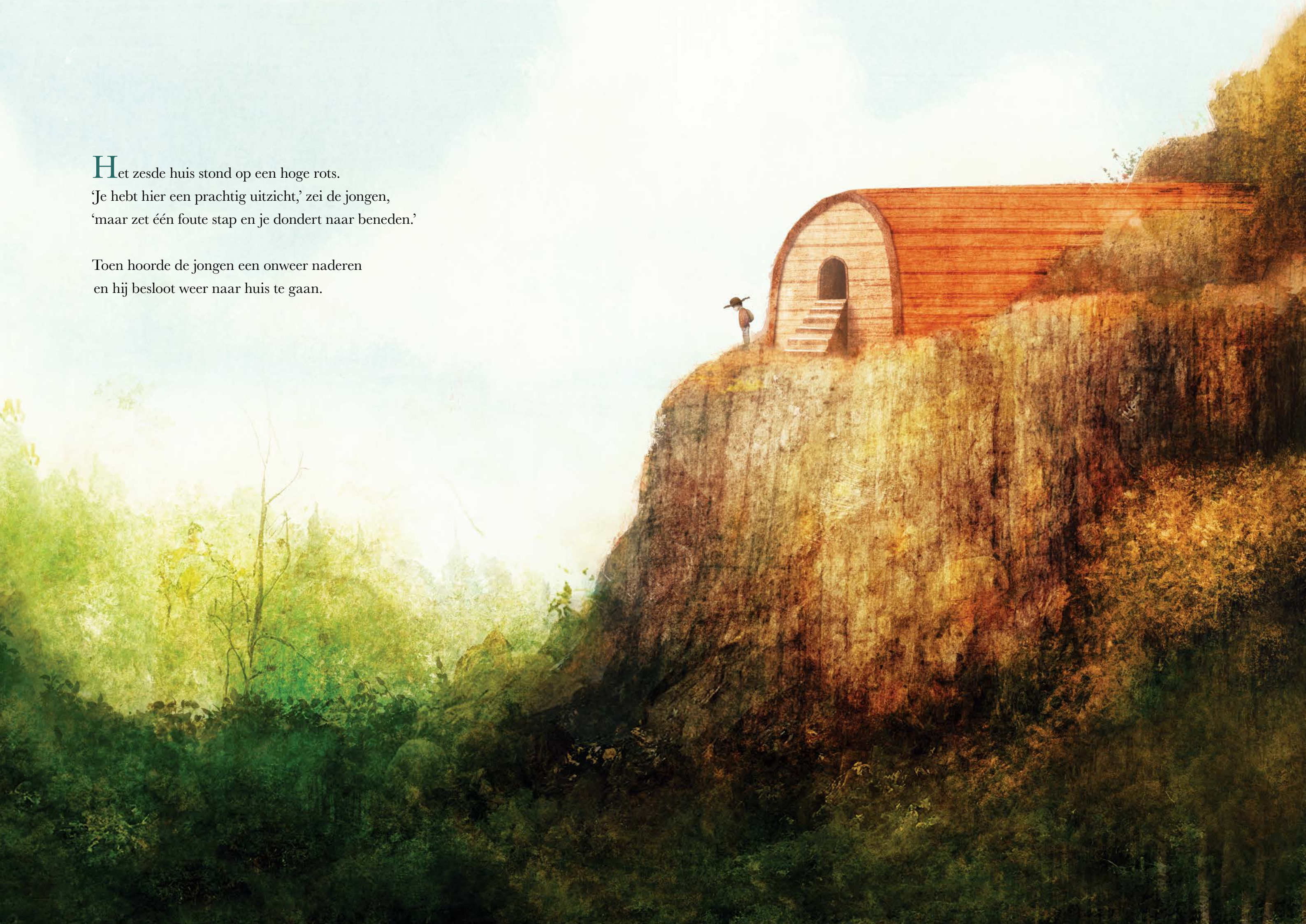

Het vijfde huis stond in het midden van een vijver.
Vanuit de voordeur kon je elke ochtend een frisse duik nemen.
‘Maar wat als het heel erg regent en het water stijgt?’
mompelde de jongen.

Het zesde huis stond op een hoge rots.
'Je hebt hier een prachtig uitzicht,' zei de jongen,
'maar zet één foute stap en je dondert naar beneden.'

Toen hoorde de jongen een onweer naderen
en hij besloot weer naar huis te gaan.

Die avond lag hij te piekeren in bed.

Hij liet z'n blik over de vele hoekjes van zijn huisje glijden.
'Het is hier te klein,' zuchtte hij. 'De keuken is niet
modern genoeg en de badkamer moet betegeld worden ...
En het schuine dak ... En de vloer ... En ... En ...'

Al klagend viel de jongen in slaap.

